

Butlletí d'octubre de 2019

Amor

Tot això té conseqüències de gran abast per a la nostra comprensió del que Jesús entén per amor. Compassió és un aspecte de l'amor. És amor per als que pateixen i per als quals els falta alguna cosa. També hem d'estimar els que no pateixen necessitat, però la manera decisiva de provar que el nostre amor és genuí, és correspondre al sofriment i a la necessitat amb la compassió i la pràctica de la justícia. La qualitat de la nostra resposta al pobre i al necessitat en el món avui serà una excel·lent indicació de la qualitat i de la profunditat del nostre amor, de la nostra vida espiritual i de la nostra unió amb Déu.

Amor i justícia no poden ser separats i oposats l'un a l'altre. L'amor compassiu és el cor de la justícia, el nostre motiu per practicar la justícia. I justícia és la pràctica de l'amor en les circumstàncies d'un món en què bilions de persones estan patint per causa de la injustícia.

Hi ha molts malentesos sobre les exigències d'una veritable vida segons l'Esperit, per causa de la tendència a separar l'amor de la justícia. Això succeeix de dues maneres.

Primer, l'amor està divorciat de la justícia quan l'amor al proïsme és considerat com fer un favor al proïsme en comptes de fer-li JUSTÍCIA. Veiem això cada dia, quan algú ajuda a un pobre o un necessitat d'una forma condescendent i paternalista, com si ell no mereixés o no tingués dret a això. És per això que molts pobres, avui, rebutgen la nostra caritat com un insult a seva dignitat humana. "No em donin caritat", diuen ells, "donin-me els meus drets".

On és l'error aquí?. Sembla que molts de nosaltres ens oblidem que l'amor és un MANAMENT, el més gran dels manaments de la Llei de Déu. Amor no és un favor, un "extra" opcional. Amor és qüestió de justícia. Déu ens ORDENA estimar el proïsme. Per tant, el meu proïsme té ara dret al meu amor. El s'ho mereix, perquè és un altre ésser humà com jo -fet a imatge i semblança de Déu-.

En segon lloc, es divorcia l'amor de la justícia sempre que l'amor és considerat en termes purament individualistes. Algunes persones pensen que l'amor es refereix a les relacions personals i la justícia a les relacions socials. En el Nou Testament no hi ha cap distinció d'aquest tipus entre l'amor i justícia. Amor i justícia han de ser tots dos aplicats a totes les nostres relacions. En realitat, la Bíblia no fa cap distinció entre relacions personals i relacions socials, entre individu i societat, entre vida privada i vida social, o entre la nostra vida espiritual i la nostra vida social. La Bíblia es refereix a tota la persona, cos i ànima, individual i social.

Quan pensem en l'amor, pensem en una relació entre una persona i una altra. No era això, no obstant, el que Jesús tenia en ment. La paraula usada en el Nou Testament per significar amor és AGAPE. I AGAPE significa el sentiment d'estar junts de comunió, de solidaritat, o d'uniódentra d'una comunitat de persones; en altres paraules, AGAPE no és només una relació d'individu a individu, és tota la complexa relació entre moltes persones. Quan Jesús va emetre el seu manament d'amor, estava proposant un món totalment nou, en el qual les persones, grups i nacions estiguessin interrelacionats, amb mutu respecte i preocupació uns pels altres. Aquest és el manament de Déu, la justícia de Déu, la justícia del cor. Amor en el Nou Testament és simplement el compliment i l'aprofundiment del concepte suprem de justícia en l'Antic Testament. L'espiritualitat bíblica no és, en absolut, una espiritualitat privada i individualista.

4. *Espiritualitat del Regne*

Jesús estava ple de l'Esperit Sant. Més que ningú, Ell ens revela el que és viure enterament en l'Esperit, portar una veritable vida espiritual. Jesús era més que un profeta perquè mentre que els profetes estaven parcialment moguts per l'Esperit, Jesús s'identificava totalment en el seu propi ésser, amb l'Esperit de Déu. Això vol dir que els SENTIMENTS de Jesús eren sempre exactament iguals als sentiments de Déu; totes les preocupacions de Jesús, les seves actituds, lluites i valors eren un reflex perfecte de les preocupacions, actituds, lluites i valors de Déu. Per això diem que Jesús és diví, que és el Fill de Déu.

Si volem participar dels sentiments de Déu respecte a qualsevol cosa, podem mirar cap a Jesús i veure el que sent respecte de tals coses, i confrontar els nostres sentiments, preocupacions o valors amb els d'Ell. Heus aquí el perquè tots els escriptors espirituals diuen que la vida espiritual és una simple qüestió de IMITAR JESÚS, (SEGUIR JESÚS).

Ja vam veure la compassió, l'amor de Jesús i la forma com va aprofundir el sentit de justícia. Podríem continuar, i reflexionar sobre la seva ira i indignació, la seva manera de criticar i enfrontar els fariseus i els rics, la seva actitud en relació a la política, al sofriment i de la mort, les curacions que va realitzar, i així successivament. Això, però, ens portaria molt més enllà dels límits d'aquest petit llibre. Amb tot, hi ha dues qüestions sobre Jesús que hem d'examinar amb molta cura, si volem entendre alguna cosa respecte del que significa espiritualitat bíblica. Elles són: el missatge profètic de Jesús (la Bona Nova del Regne) i els seus valors. Analitzarem la primera en aquest capítol i l'altra en el capítol següent.

1. **La Bona Nova del Regne**

El missatge de Jesús tenia la mateixa estructura triple del missatge de tots els profetes. Feia una crida al canvi o metanoia, prevenia al poble sobre el JUDICI de Déu si no canviaven, i prometia la SALVACIÓ de Déu si canviaven. La diferència estava en que Jesús donava més èmfasi a la salvació que al judici (i és per això que el seu missatge és anomenat Evangeli de la Bona Nova). I, més important que això, mentre que els profetes parlaven sobre la salvació parcial o temporal, Jesús parlava de la salvació TOTAL I ETERNA. El símbol que Jesús va fer servir per parlar d'aquesta salvació total i perenne va ser el Regne de Déu.

Avui dia els estudiosos de la Bíblia, gairebé sense excepció, concorden que el tema central de la predicació de Jesús era el Regne de Déu. Directament o indirectament sempre estava parlant sobre el Regne, i els propis evangelistes resumeixen tota la predicació de Jesús en aquestes paraules: "Convertiu-vos". "El Regne de Déu és a prop". L'essència del missatge de Jesús era la proximitat del Regne de Déu. Per Ell, el Regne estava realment molt proper i era molt estimat. El jutjava tot partint de la vinguda del Regne; el pregonava, lluitava per Ell, pregava per Ell, l'esperava, va viure per Ell i va morir per Ell. I finalment va ressuscitar d'entre els morts perquè el Regne de Déu pogués venir.

Com són diferents avui molts dels cristians. Per a nosaltres, la vinguda del Regne de Déu és una cosa molt distant i remota, alguna cosa totalment irrellevant amb relació a allò pel que vivim, preguem, lluitem i potser morim. Tendim a pensar en el Regne com una cosa que pertany a un futur llunyà i de fet ho fem servir com a sinònim d'aquest futur: diem que alguna cosa es va a perllongar o endarrerir "fins que vingui el Regne". Aquesta és la mesura del nostre allunyament dels sentiments,

actituds, lluites i preocupacions de Jesucrist. Cap de les temptatives d'aprofundir la nostra vida espiritual o d'imitar Jesús podrà ser completa i eficaç sense algun enteniment d'allò que significava per a Ell el Regne de Déu.

Què és el Regne de Déu?

L'essència del missatge de Jesús no és només amor, compassió i justícia. Jesús no ens va presentar simplement una nova moral o un nou codi de conducta. Jesús va profetitzar la vinguda d'un regne en el qual l'amor, la justícia, la compassió i tots els valors de Déu serien concretament i total realitzats. Profetitzar un món en el qual Déu seria el Suprem Senyor. Les nostres temptatives d'estimar, sentir compassió i justícia tenen sentit en referència a aquest Regne promès.

El Regne no és doncs simplement l'Església, ni tampoc és simplement el cel. L'Església és la comunitat de creients pelegrins, que viuen, lluiten i esperen la vinguda del Regne. Però l'Església en si no és el Regne. I el cel és una forma de descriure la felicitat de les ànimes que esperen per la vinguda del Regne i per la resurrecció dels seus cossos.

El mateix Regne és un ESDEVENIMENT FUTUR. Una cosa que Déu ens promet. Una cosa per la qual cosa encara estem esperant i lluitant. És la transformació futura d'aquest món en un altre món, un nou món, el món que ve.

És difícil imaginar com serà aquest món futur. "Els ulls no van veure, les orelles no van sentir, ni va entrar al cor (imaginació) de l'home ..." com diu Pau. El Regne serà qualitativament diferent del món, tal com ho experimentem ara, i per això moltes vegades concebem el Regne com un món de conte de fades, molt llunyà i remot, sense relació amb les nostres preocupacions i sentiments quotidians.

De fet, però, el Regne és el DESTÍ de la raça humana. Va ser per a Ell que Déu ens va fer, i és el que fa la vida digna de ser viscuda. És l'esdeveniment futur que pot donar sentit i propòsit a tots els nostres esforços.

El Regne és el retrat, la imatge, el símbol, proposat per Jesús, de la salvació en què creiem. Es refereix al gran acte salvífic de Déu. Tots els actes salvífics de Déu, en el passat i en el present, assenyalen el gran acte final d'alliberament que Déu ens va prometre. Hi ha naturalment altres símbols d'aquest gran acte final d'alliberament: la nova era, l'altre món, la vida eterna, la segona vinguda, l'últim dia, el judici final i la resurrecció dels morts; però Jesús va preferir parlar del Regne de Déu.

Tenint l'experiència que el Regne està pròxim

La conversió per la qual tots hem de passar, si volguéssim aprofundir la nostra vida espiritual, és una conversió, un tornar-se en direcció al Regne de Déu. El Regne ha de tornar-se la més important realitat de la nostra vida, ha de tornar-se el futur que ens determina i que defineix el sentit total de la nostra existència aquí i ara. Si poguéssim aprendre a unir amb el Regne cada cosa que fem o diem, i si intentéssim comprendre tot el que passa al món en termes del Regne, llavors la nostra vida seria transformada i la qualitat de tot el que fem canviaria. És el que els autors espirituals volen dir quan afirmen que hauríem de viure "sota certa forma d'eternitat".

Però, com farem això?. Llegint els signes dels temps, aprenent a criticar el món en què vivim, arribant a tenir l'experiència que aquest món actual és IRREAL, INHUMÀ, SENSE AMOR i totalment

FALS. El Regne és l'oposat de tot el que està errat i és fals en el nostre món. Fins que no estiguem perfectament conscients de com n'està d'errat el món i de què és exactament el que està errat en Ell, mai valorarem realment la necessitat urgent del Regne de Déu, Regne de Justícia i Pau.

A més d'això, quan en esperit de pregària, intentem llegir els signes dels temps, comencem també a descobrir les LLAVORS del Regne de Déu tal com es manifesten enmig de tota la podridura. El Regne és bàsicament un esdeveniment futur, però podem trobar en nosaltres mateixos i en el món d'avui, algunes llavors del Regne, alguns senyals del Regne, algunes realitzacions parcials del Regne. L'Esperit de Déu està actuant enmig de tota la falsedat i la crueltat. Trobarem valors del Regne viscuts per algunes persones, i trobarem el Regne dins el cor dels que realment creuen en ell i esperen en ell.

El Regne pot, gradualment, tornar-se en una realitat per a nosaltres, una realitat que domina les nostres vides i preocupacions, com va passar amb Jesús.

Calendari

OCTUBRE	6	13	20	27	
Estudis	No n'hi ha	No n'hi ha	No n'hi ha	No n'hi ha	
Presidir	Jordi Vernedas	Sergi Vargas	Noemí Cortès	Josep Crespo	
Predicar	Carlos Curiel	Assemblea	"Cor Carlit Gospel"	Culte especial 150 aniversari.	
Anuncis	Josep Crespo	Josep Crespo	Josep Crespo	Josep Crespo	
Oració	3 Grups de Jesús	10 Grups de Jesús	17 Grups de Jesús	24 Grups de Jesús	31 Grups de Jesús

Activitats

Dia 7: Inici de l'Escola bíblica de 19,30 a 21h, tots els dilluns. "Les cartes pastorals" I, II (Timoteu, Titus i Filemó), per Carlos Curiel

Dia 13: Assemblea ordinària

Dia 20: Culte de lloança i a les 12h "Cor Carlit Gospel"

Dia 25: Acte Institucional del 150 aniversari, a las 19h. Al c/. Terol 22

Dia 26: "Gospel Soul Barcelona", a les 19,30h. Al c/. Terol 22

Santa Cena

Passar els símbols: Anna Maria-Rafael; Conchi-Eleada.

Copa: Pedro V-César

Aniversaris

Dia 9: Ciani Gonzalo

Dia 9: Berta Badia

Dia 13: Eduard Urrutia

Dia 15: Raquel Taboada

Dia 16: Juan José López

Dia 16: Josep Crespo

Dia 24: Nuri Bel i Muñoz

Dia 26: Paquita Cano

Dia 27: Jesús Olivares

Dia 30: Pedro Solanas

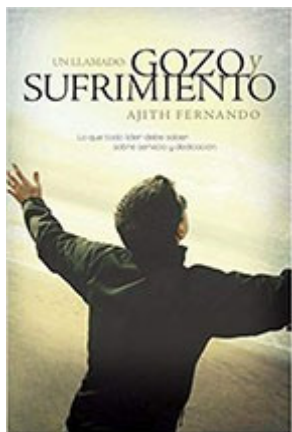
Temes d'oració

• Malalts:

Matilde Gómez, Montserrat Ribas, Elvira Galarza, Manuel Hernández, Eve (mare de Carlos), María Rived, Jordi Cortés, Pilar Vicente, Pere Vargas, Daniel Gassó, Montserrat Soler, Santiago Giordano, Margarita Urrutia, Lluïsa Ventura, Paquita Castillo

- Residència d'ancians 'BET-SAN': Fernando Manobens
- Llar d'ancians 'BETÀNIA' de Santa Coloma: Eduard Urrutia
- L'Església de Terol
- El Consell Pastoral

Llibres recomanats

Ajith Fernando, *Un llamado: Gozo y sufrimiento*, Tyndale House Publishers, 2008.

La traducció al castellà del títol anglès és: *Un llamado: Gozo y sufrimiento*. (Una crida: goig i sofriment), però com que hi ha una tendència en els traductors i les editorials llatinoamericanes a emprar incorrectament el participi present del verb *llamar* com a substantiu, aquí tenim un nou exemple del que diem . Al lector espanyol li fa mal als ulls, encara que alguns s'estan contaminant usant-ho col·loquialment. La forma correcta és: cridament o crida.

El subtítol diu: "El que tot líder ha de saber sobre servei i dedicació". Entre la nombrosa producció de literatura evangèlica no prolifera gaire el tema del sofriment, de manera que aquest llibre, tot i que fa onze anys que s'ha publicat, ve a omplir un buit que mereix ser considerat. Ferran, amb la seva dona Nelun tenen un ministeri d'ensenyament de joves i com a membre de la seva església a Colombo treballen en favor dels pobres de la seva ciutat.

El llibre comença donant-nos pràcticament la conclusió de l'exposició que fa després "Confio que aquest llibre ajudarà a la gent a mirar el patiment bíblicament i en fer això els ajudarà a ser cristians feliços i obedients". Té raó quan diu: "el missatge bíblic de l'essencialitat de la creu ha arribat a ser culturalment incompatible amb la manera en què molts pensen avui". A occident veiem la persecució dels cristians i el patiment que comporta com una cosa que passa en altres llocs perquè instal·lats en la comoditat de certa "teologia" anomenada de la prosperitat, ha convençut a molts, elaborada sobre l'argument fal·laç que com que Crist va patir la maledicció en el nostre lloc nosaltres no hauríem patir.

Programes TV

Néixer de Nou, TV3. Darrer diumenge de mes a les 9:40h.

Buenas Noticias, TV2. Cada diumenge a les 9:15h.

Visita i segueix la web dels 150 anys de Terol:

<http://terol150.cat>

Escaneja la imatge (codi QR)
amb el mòbil per accedir-hi

ESGLÉSIA
EVANGÈLICA
TEROL 22 (GRÀCIA)
08012 BARCELONA

<http://www.esglesia-gracia.org>